BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXII. ročník číslo 11/listopad 2026

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. večeře Páně)
	14.00	bohoslužby *„Společenství Kristovo“*
Pondělí	18.00	Průsečík (setkávání všech zvídavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

Další informace na předposlední straně časopisu

~

Obsah

Editorial ····· **3**
Dozorčí rada ····· **3**
Střediska Diakonie ČCE
Staršovstvo ····· **4**
Zápis z 875. schůze 26. 10. 2026
David Rejchrt † ····· **5**
Povídání o dorostové výpravě ····· **5**
Čtyřlístek ve službách krále
Omalovánka ····· **7**
Brankou protančit advent ····· **8**
Předadventní slovo ····· **10**
Na cestě domů ····· **10**
Srdečný pozdrav ····· **12**
branickému sboru,
všem bratrům a sestrám
Dopis nového nepálského studenta, **13**
který je podporován naším
sborem
Kontaktní informace, tiráž ····· **15**

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u listopadového čísla Brány! Tentokrát se nám sešlo několik příspěvků, které nás zavedou docela daleko za hranice Braníka. Z Thajska nám píše bratr Miroslav Kurovský, který vzpomíná na své začátky v našem sboru a děkuje všem, kdo ho na jeho cestě víry provázeli. Z Nepálu přišel dopis od Dhana Kumara Raie, studenta teologie, kterého náš sbor podporuje. A připomeneme si také, jak vlastně tato dlouholetá pomoc nepálským studentům začala.

Děkujeme Světle a Tomášovi Nývltovým, že se s námi podělili o vzpomínku na svou maminku a zaslali článek o hledání místa jejího posledního odpočinku. Můžeme zavzpomínat spolu s nimi.

Jak připomíná obrázek na titulní straně časopisu a také nová Branka, pomalu se blíží advent. V zamyšlení Karla Šimra, které vyhledala Jarka P. v archivu Brány, si přečteme o Mariině důvěře a odvaze přijmout něco, čemu ještě úplně nerozumí. Advent si často spojujeme s přípravami, plánováním a chystáním všeho možného. Přitom jeho hlavním tématem je očekávání. A to je vlastně něco docela zvláštního, pro dnešní dobu netypického. Čekat znamená připustit, že ne všechno máme ve svých rukou. Že některé důležité věci si sami nezařídíme, ale můžeme pro ně vytvořit prostor.

Třeba se můžeme zkusit otevřít Boží radosti, jak nám připomíná Branka. *Nestavět radosti překážky. Nehledat na všem chyby. Nesoustředit se na to, co se může pokazit. Netrápit se kvůli tomu, co se nepovedlo…* Zdánlivě jednoduché, a přitom někdy tak složité úkoly. Přála bych nám všem, abychom nejen v letošním adventu zvládli pro radost vytvořit prostor, abychom se jí zvládli otevírat.

Krásné čtení přeje *Eva Friedrichová.*

DOZORČÍ RADA

Střediska Diakonie ČCE

Dne 6. 10. 2026 se v kanceláři Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE* v ulici Čajkovského na Vinohradech sešla jeho Dozorčí rada. Náš sbor zastupovali Jan Ámos Havelka a Petr Bísek. Kvůli velké absenci většiny členů SR měla schůzka jen komorní charakter.

Po biblickém úvodu jsme projednali a schválili nominaci Anny Slováčkové do Správní rady Střediska na další období od 1. 1. 2027.

*) https://scps.diakonie.cz

Byli jsme informováni o kritické situaci Azylového domu, kterému bylo nabídnuto příkře zvýšené nájemné. AD má přislíbenou menší dotaci než v roce 2025, a tak není možné se držet současného rozpočtu. Není ani jasné, jaká dotace bude, v krajním případě hrozí zrušení této služby.

Ve sekci Stop násilí se mírně rozšířil tým, dotace jsou z Ministerstva vnitra.

Ve službě DOMA je druhou náhradnicí Linda Šormová.

Schůzka byla zakončena modlitbou Páně. Příští setkání proběhne koncem listopadu, snad ve většinovém počtu členů DR, na programu bude rozpočet.

Petr Bísek

STARŠOVSTVO

Zápis z 875. schůze 26. října 2026

Staršovstvo se ke své 874. schůzi sešlo dne 5. 10. 2026.

Přítomni: Tomáš Bedrník, Tadeáš Friedrich, Alena Heřmanová, Lída Holá (online), Michaela Mazná, David Nečil, David Slabý, Jana Stralczynská, Jan Zvánovec.

Duchovní úvod měl bratr farář. Inspiroval se Davidovým příběhem a výzvou nebát se světa z obavy o vlastní zranitelnost.

Výstava grafik Luďka Rejchrta proběhne 22. listopadu. Grafiky vybraly Jana Stralczynská a Marta Drápalová, které zajistí také vystavení. Chceme pozvat i lidi zvenku a ty, kdo do Braníka chodili dřív. Diskutovali jsme o tom, na jaký účel vynaložit dobrovolný příspěvek.

Norský psychiatr – Na setkání s norským psychiatrem Asbjørnem Restanem se zájemci mohou hlásit přes web. Plakát bude na nástěnce a přihlášený dostane kód k odhlášení. Kdo si s webem neporadí, může se ozvat bratru faráři (v takovém případě nelze zachovat anonymitu).

Rekonstrukce fary – Plyn funguje a na faře se topí. Poslední faktura stavební firmě za rekonstrukci budovy fary je zaplacená. Zbývají ještě vrata a přívoz zeminy na zahradu.

Prostor pro kazatele – Bratr farář pohovořil o stavu schůzek konfirmandů a katechumenů, o bohoslužbách v Libčicích, o potravinové bance, Průsečíku a ekumenické biblické hodině. Stručně jsme probrali stav nedělek a dorostů a promluvili jsme si také o tom, kdo zvažuje kandidaturu do příštího staršovstva.

Finanční směrnice – Na základě podnětů od paní účetní i Seniorátního výboru připravil a představil David Slabý finanční směrnici, která upravuje především proplácení výdajů (účtenek). Směrnici chceme schválit na příští schůzi.

Služby – Dlouhodobě řešíme problematické obsazování nedělních služeb, po delší době se opět pokusíme o větší zapojení i nepresbyterů. Může to být i jemné nahlédnutí do presbyterské práce pro někoho, kdo uvažuje o kandidatuře do staršovstva příští rok.

Různé – Dál řešíme prodej bytu i vánoční hru. Nová tiskárna byla koupena a nainstalována. Bratr Jiří Holý nahrubo roztřídil sborový archiv, jednotlivé části budeme dále řešit.

zapsal Tadeáš Friedrich

DAVID REJCHRT †

V posledních říjnových dnech
odešel z tohoto světa
ve věku 60 let
výborný hudebník a kamarád
David Rejchrt.

POVÍDÁNÍ O DOROSTOVÉ VÝPRAVĚ

■ *Ahoj, Jony, ty jsi byl na dorostový výpravě. Kolikátá tvoje to byla výprava?*

Dorostová první. Úplně první dorostová.

■ *O čem byla?*

Téma Čtyřlístek.

■ *Co tě na výpravě nejvíc překvapilo?*

Překvapil mě ten film, kterej se mi zároveň taky nejvíc líbil. A… a teď se už ptej.

■ *A co to bylo za film?*

Čtyřlístkovej. Bylo to Čtyřlístek ve službách krále.

■ *Měli jste tam taky nějaký biblický nebo duchovní programy?*

Jasně.

■ *Jo? A o čem byly?*

To si už nepamatuju. Tak povídej.

■ *Já jsem slyšel, že tam úplně náhodou byly taky rodinný bohoslužby. Jak se to stalo?*

Prostě… ten pan farář, chtěl tam dělat bohoslužby a… tak se to prostě stalo.

■ *Že tam náhodou byl náš pan farář a vy současně, vid? A potkali jste se.*

No jo.

- *Dobře. Jaká hra se ti nejvíc líbila?*

Taková s lektvarem.

- *Aha. A o co tam šlo?*

Že se tam sbíraly kartičky, a pak podle toho Bart míchal různý věci. A pak to děti, já s Timem naštěstí ne, pily. A všechny hry byly založený na tom filmu.

- *Jasně. A kdo tam byl ještě za vedoucí kromě Barta?*

Ještě Zdíša a Hanka, ta Bedrníková. A Alenka.

- *Jasně.*

A taky třeba pozdějc… Terka! Tam byla míň brzo.

- *Jasně, později. A těšíš se, až bude zase další výprava?*

No, jo.

- *Tak jo. Díky moc za rozhovor.*

Mě to baví, ještě nechci končit.

Do rozhovoru vstupuje maminka: *Já jsem jenom chtěla dodat, že mě potěšilo, že ses tam naučil jíst zabalený tortilly.*

No, jo, ale ten váš dip nebyl úplně ten jejich…

- *Byl lepší dip na výpravě, jo?*

Jo.

- *Takže jídlo bylo dobrý?*

Jo.

- *A pamatuješ si vlastně, kde to bylo? V jakém místě?*

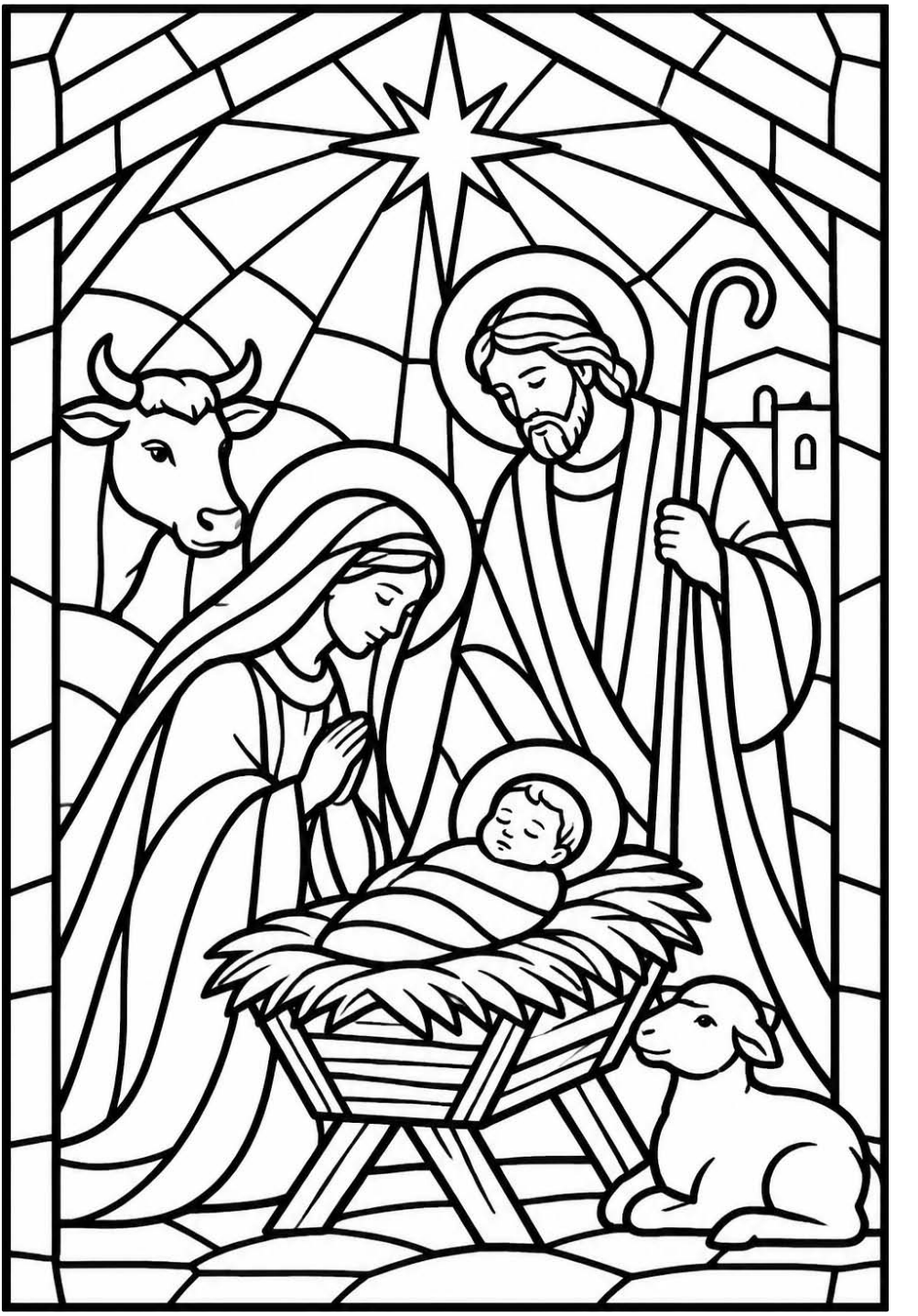
Myslím, že v Libčicích.

- *Super. Tak díky moc.*

Jo.

s Jonatanem (5 let) si o výpravě popovídal
Tadeáš Friedrich

BRANKOU PROTANČIT ADVENT

Milí čtenáři,

nedělní škola se i v říjnu (stejně jako v září) věnovala králi Davidovi. V minulé Brance jsem v zamyšlení nad Davidovým zápasem s Goliášem využila písničku Voskovce a Wericha. Písně nám poslouží i tentokrát. Začnu jednou, kde se zpívá, že „David skákal radostí, tak jak hudba hrála". Když ten příběh v Bibli čteme, můžeme mít pocit, že ten Davidův tanec byla celkem dřina a že se do toho jásavého křepčení musel vlastně trochu nutit. Je to pak ještě radost? Neměla by radost tryskat vždycky tak nějak sama, bez úsilí? Jenže apoštol Pavel na jiném místě v Bibli píše: „Radujte se v Pánu vždycky." To zní jako pokyn a jako úkol, že?

Co myslíte? Dá se radosti pomoci? Asi mi dáte za pravdu, že opak je možný velmi snadno. Zkazit radost sobě nebo druhým zvládne každý, že? A tady můžeme začít: nestavět radosti překážky. Nehledat na všem chyby. Nesoustředit se na to, co se může pokazit. Netrápit se kvůli tomu, co se nepovedlo. Nezávidět druhým to, co oni mají a my ne. Nepřehlížet to, co naopak máme a určitě není samozřejmé. Netvářit se znuděně a zpruzeně, protože vypadat nadšeně a vesele by bylo trapné. To nejsou snadné úkoly. Ale jak praví klasik, z hlediska nebe je radost _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ (tajenka). V písni Luďka Rejchrta se dokonce zpívá, že vstupným na Boží hostinu, která je obrazem nebe, je právě smysl pro radost.

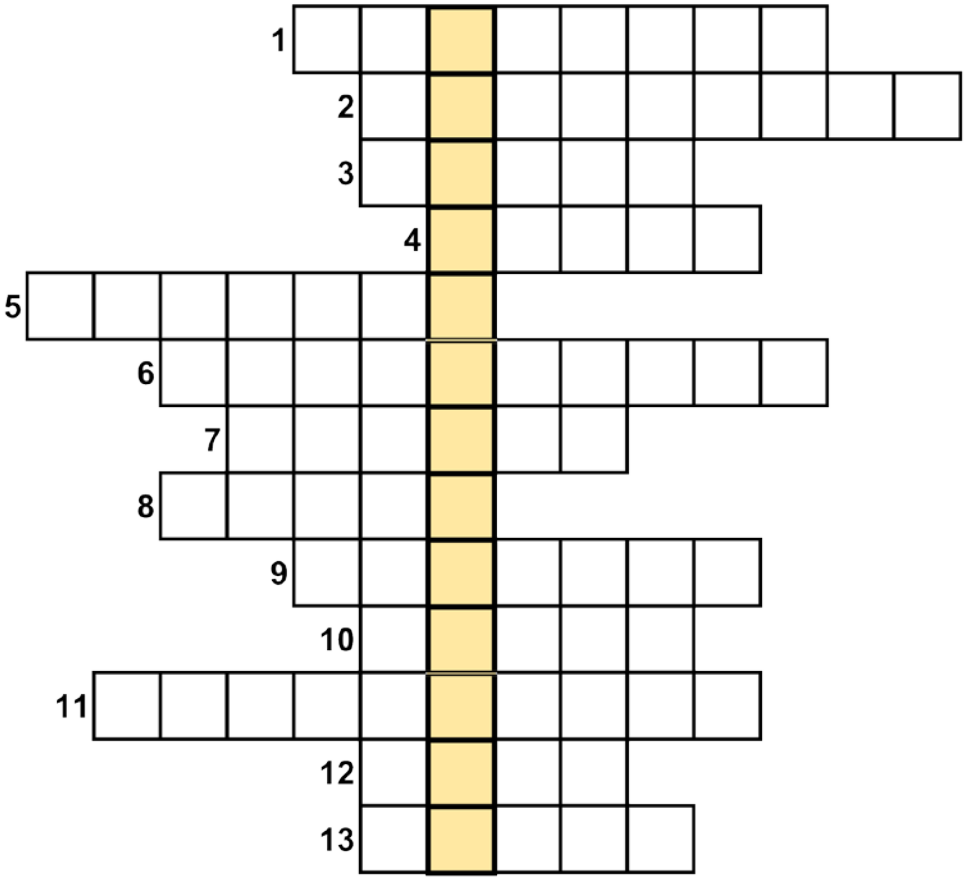
Advent je dobou postní. Asi nejsem jediná, na koho půst svým důrazem na odříkání a zpytování svědomí působí trochu pochmurně. Ale bereme-li ho jako čas přípravy na Boží příchod, neměli bychom se právě před Vánoci zaměřit také na radost? Otevírat se jí. Obléci se do ní, jako do toho správného oblečení na svatební hostinu z Ježíšova podobenství.

Vzpomeňme si, co zazní z úst anděla: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid." Radovat se v Pánu, to jistě znamená také radovat se z toho, že Pán přišel na náš svět a co všechno to pro nás znamená.

Legenda:

1) Pevnost Sijón se nazývá také Město…
2) Sídelní město krále Davida, místo pro Hospodinův chrám.
3) Význam jména Nábal.
4) Davidova první žena.
5) Nábalova žena, která svou moudrostí, pohotovostí a odvahou zabránila krveprolití.

6) Způsob smrti krále Saula.
7) Při jejím převozu král David křepčil a jeho žena Míkol jím pohrdla.
8) Příležitost, kterou slavil Nábal a odmítl pohostit Davida a jeho družinu.
9) Saulův syn a Davidův blízký přítel.
10) První manžel Abigail.
11) Saul nechal vymýtit vyvolávače duchů zemřelých a…
12) Protože Míkol pohrdla Davidem, neměla až do smrti…
13) Míkol byla … Saula.

Alžběta Slabá

PŘEDADVENTNÍ SLOVO

Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova." (Lukáš 1,38)

Dříve než druhý člověk něco řekne, dozvíme se mnoho ze způsobu, jak s námi komunikuje a jak se k nám chová. A tak než se staneme svědky Ježíšových slov a činů, uslyšíme první „kázání" v podobě jeho podivuhodného vstupu do našeho světa. Na počátku radostné zvěsti stojí prostá dívka Marie, která svou pokornou důvěrou otevírá dveře Bohu.

A chceme-li i my něco z adventu, Božího příchodu mezi nás, zakusit, nezbývá nám jiný než ten Mariin způsob. Vždyť ona je nejen matkou Ježíšovou, ale i „matkou", předobrazem naší víry.

Víra je něco jiného než přesvědčení nebo světonázor – něco, co bychom si měli utvořit. Pro matku Páně je spíše spojená s údivem, rozechvělostí a obavami. Je to něco velmi křehkého – jako plamen svíčky nebo padající sněhová vločka. Říkáme, že je to dar.

A skutečně: víra znamená osvobodivě zjistit, že na prvním místě nestojíme my, ale Bůh, který se k nám sklání. Vstupuje do naší blízkosti, aby s námi navázal porušený vztah.

Můžeme být zaskočeni, znejistělí, plni pochybností. A přesto můžeme žasnout nad velikostí jeho díla a na jeho oslovení zkusit třeba nesměle odpovědět.

A to je Advent.

text farář *Karel Šimr*

(z Adventního listu farního sboru ČCE v Chrástu 2011)

NA CESTĚ DOMŮ

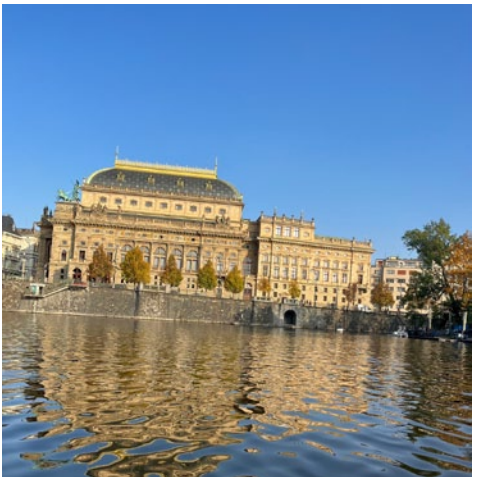
V říjnu jsme si připomněli nedožité narozeniny naší maminky (Rutky, Drahušky, sestry Nývltové). Ti, kteří ji znali blíže, na ni v ten den jistě také mysleli, a možná si položili otázku: Kde je vlastně její poslední místo odpočinku?

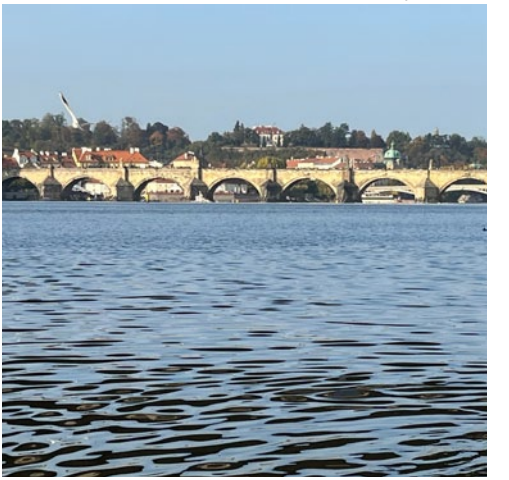
Maminka nám v tomto směru nezanechala žádné přání a vzhledem k jejímu nečekanému odchodu jsme se jí na to už nestihli zeptat. Možností bylo několik a v uplynulých měsících jsme o nich dlouho přemýšleli. Uvažovali jsme například o převozu urny do Holandska, kde všichni, její děti a vnoučata s partnery, žijeme. Napadlo nás také rozptýlit její popel na Ukrajině, v rodné Michalovce.

Rozhodnutí nakonec padlo při plánování našeho dalšího pobytu v Praze. Dne 20. října uplynulo devět měsíců od chvíle, kdy nás maminka opustila. Za

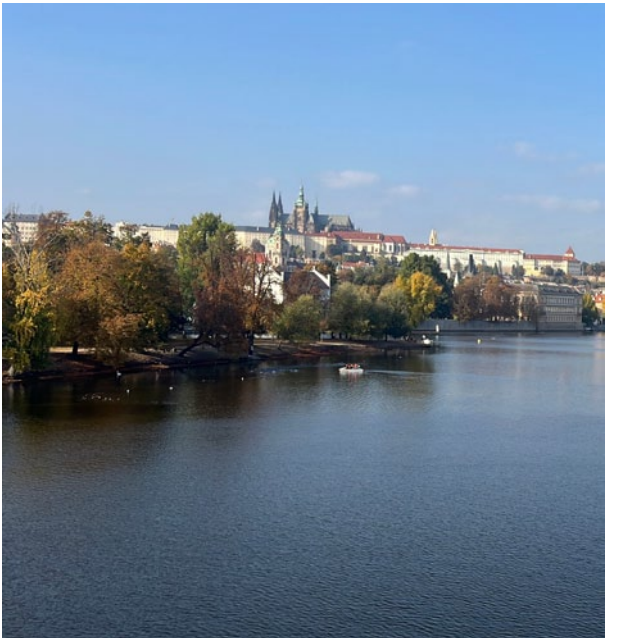
nádherného podzimního počasí a s výhledem na místa, která měla tak ráda (Národní divadlo, Pražský hrad a Karlův most), v její milované Praze, jsme popel rozptýlili uprostřed Vltavy. Za svitu slunce odplouval k Mělníku a dál kolem Liběchova, možná až do Ústí nad Labem, kde maminka prožila své dětství a mládí. A samozřejmě u toho všeho nemohla chybět ani maminčina „medicínka"… (viz foto 🥂 😉).

s vděčností za všechny společné vzpomínky
Světla a *Tomáš Nývltovi*

SRDEČNÝ POZDRAV

branickému sboru, všem bratrům a sestrám

Je to 30 let, co Pán otevřel mé srdce a naplnil ho svojí láskou. Bratr farář Rejchrt, členové staršovstva a celý sbor se za mne zaručili, abych mohl začít žít život člověka křesťana.

Z celého svého srdce bych vám chtěl dnes poděkovat za to, že jste při mně stáli na této radostné, avšak nelehké cestě, pomáhali mi duchovně i materiálně, vedli mne v dobrém i zlém čase, kdy má víra byla podrobována různým zkouškám a pokušením tohoto světa. Jeden den byla pevná a velká jako skála, druhý den se přelévala jako syrovátka. Jen vaší trpělivostí a bratrskou láskou jsem nepadl. Byla to především neuvěřitelná trpělivost bratra faráře Luďka Rejchrta, Víti Proska, Ivy Šubrtové a mého pozemského anděla Saši Brányika a v posledních letech i jeho ženy Ivety. 30 let při mně stojí, vedou mne za ruku po cestě životem, perou se s mojí složitou povahou, trpělivě mi vysvětlují, jak žít a co nejméně hřešit, jak dělat radost svým chováním našemu Pánu, milovanému Bohu Otci. Přes Sašovo extrémní pracovní vytížení si vždy na mne udělá čas, každou sobotu si telefonujeme, modlíme se a vzdáváme díky Ježíši Kristu.

Před pár dny jsem oslavil 60. narozeniny a Saša s Ivetkou sedli na letadlo a přiletěli za mnou oslavit tento můj den. Měli jsme s mojí ženou Nut tu čest být s nimi a hostit je tři dny pod naší střechou. Tři dny modliteb a lásky…

V Thajsku jsem již 23 let, je to překrásná země, různorodá příroda, moře s ostrovy jako z pohádky. Andamanské moře je skvělé na plavání a šnorchlování, tisíce mořských tvorů všude kolem vás… Člověk s úžasem vidí, jakou práci si náš Otec Stvořitel dal, aby zaplnil naši Zem.

Měl jsem veliké štěstí, že jsem zde potkal úžasnou hodnou ženu, se kterou jsem již více než 20 let. Je praktikující buddhistka, je šťastná, když jezdíme po Thajsku a navštěvujeme různé chrámy. Delší dobu mi trvalo, než jsem se s tím vyrovnal. Jednoho dne jsem si uvědomil – proč se trápit, vždyť vše na této zemi je našeho Pána. Od té doby jsem se s tím vnitřně smířil a při každé návštěvě se modlím Otče náš a v modlitbě

promlouvám k Ježíši Kristu a prosím: „Otče, nezlob se na ni, ona Tě opravdu miluje, jen Tě nazývá jiným jménem."

V den mých narozenin se sešla celá naše rodina při večeři. Zahrnuli mne dary a svojí láskou. Posílám vám několik fotografií z tohoto dne.

Na závěr bych vám chtěl popřát lásku a milosrdenství našeho Otce, v srdci a myšlenkách jsem s vámi, přestože mé tělo pobývá jinde.

Váš bratr *Miroslav Kurovský*.

DOPIS NOVÉHO NEPÁLSKÉHO STUDENTA,

který je podporován naším sborem

Vážení a drazí,

doufám, že se vám daří dobře, a pokud tomu tak není, kéž vás Bůh uzdravuje a chrání. Jsem moc rád, že vám mohu napsat tento dopis.

*Nyní napíšu něco o sobě, svých studiích, rodině a službě. Jmenuji se Dhan Kumar Rai. Pocházím z oblasti Ilam v Nepálu.**

Naše rodina má šest členů, já jsem nejstarší syn. Mám dva mladší bratry a dvě sestry. Můj otec zemřel již před čtyřmi roky, takže já, jako nejstarší syn, musím nést část zodpovědnosti za naši rodinu.

Studuji na bakaláře teologie (B.Th.) již druhým rokem. Studium mi jde dobře. Snažím se o to ze všech sil. Učení mi přináší mnoho užitku a vše, co se naučím, se snažím uplatňovat jak ve svém životě, tak ve své křesťanské službě. I moje služba se dobře rozvíjí. Nyní mám příležitost pomáhat našemu pastorovi ve službě pro sbor. Mám příležitosti přispívat k rozvíjení společenství a vedení chval ve sboru. Učím se tak nejen díky studiu, ale i díky praktické službě se učím od svého pastora.

To je pro mne požehnáním a je to důležité pro mou vlastní budoucí službu.

Rád bych vám hlavně v tomto dopise vyjádřil své díky. Chci vám poděkovat za vaši pomoc a podporu. Díky této pomoci mohu pokračovat v naplňování svých vizí a cílů. A tak se nyní modlím za vás.

Kéž vás Bůh ochraňuje.

Další informace napíši až zase v příštím dopise. Šalom.

Dhan Kumar Rai

---

*) Pozn.: Oblast Ilam leží v podhůří Himálaje (v nadmořských výškách od 140 m až do 3 636 m) a sousedí s Indií (Západním Bengálskem). Oblast je známá svými zelenými kopci, čajovými plantážemi a jezery. Dhan ovšem nyní studuje v Káthmandú.

Náš sbor už mnoho let podporuje ve studiu studenty teologických škol v Nepálu. Díky naší pomoci tak mohli studovat a úspěšně dostudovat a zapojit se do služby v nepálské církvi studenti i studentky: **Nick, Daniel, Daud, Ashish, Reeta a Eashika.**

Tato pomoc pro nepálské studenty je organizována českou pobočkou nadace Mezinárodní potřeby (International Needs). K výběru této nadace přispělo i to, že ředitele Petra Horáčka osobně poznal br. farář Luděk Rejchrt, který kdysi pomohl Petrovi najít cestu k Bohu. O tom svědčil br. Horáček i při své návštěvě našeho sboru. (Brána 2005/1 a 2009/7–8):

… V roce 1981 jeden dvacetiletý mladík z rodiny, která neznala Boha po mnoho generací, jel kolem kostelíku v Braníku a řekl si, že se na něj půjde podívat. Ve vývěsce četl něco z Matoušova evangelia a zaujalo jej to. Byl rozhodnut jít dovnitř a získat Bibli – kdysi o ní slyšel mnoho zlého od ředitele střední školy, ale bible se tehdy neprodávaly. Váš kostelík jej ale nějak zaujal, je takový malebný, nevšední.

Na zaklepání se objevil ve dveřích usměvavý muž středního věku a ptal se: „Čím mohu sloužit?" Tak to jsem byl já a Luděk Rejchrt. Dodnes si ten moment pamatuji jako včera. Začal jsem docházet za bratrem Rejchrtem osobně každý týden, později na mládež. … Moje vnímání křestanství se měnilo… Za rok jsem odcházel z Prahy a o něco později jsem se stal křesťanem pod vlivem Bible, kterou mi bratr Rejchrt dal, a svědectví věřící spolužačky, knih, rozhovorů…

Dlouhodobá podpora nepálského studenta – tedy podpora církve a misie v zahraničí, v chudé zemi, byla pro náš sbor v r. 2007 něčím novým. Zato jsme si mohli několikrát v roce v Bráně přečíst pozdrav od „našeho" studenta a číst nejen, jak studuje, ale i že se za náš sbor modlí.

Nepálská církev rychle roste (odhaduje se přes milion křesťanů), ale studium na křesťanském teologickém semináři v severní Indii nebo nověji přímo v hlavním městě Nepálu Káthmandú je pro Nepálce většinou příliš drahé. Ale díky nadaci vystudovalo od roku 1991 cca 100 studentů podporovaných křesťany z ČR. V Nepálu se z nich stali duchovní pracovníci v místních společenstvích křesťanů či učitelé ve školách provozovaných těmito společenstvími. Vedou si velmi dobře. Jejich vliv přesahuje na celou místní komunitu.

Na stránkách nadace* jsou uvedeny další informace, jak podpora probíhá, informace o růstu nepálské církve apod., ale i o další činnosti nadace. Zde bych vyzdvihla i projekt, který pomáhá mládeži a dětem v ČR tím, že vysílá křesťanské lektory preventivních programů do škol. Program se jmenuje Zdravá mládež.

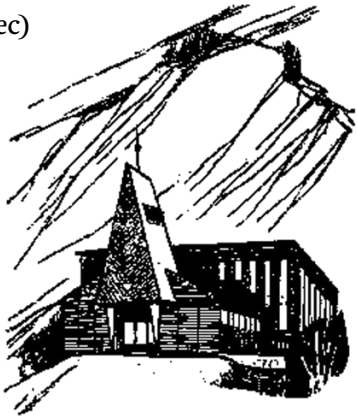
Jitka Zvánovcová

*) www.mezinarodni-potreby.cz

KONTAKTNÍ INFORMACE

Úřední hodiny faráře Davida Nečila po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)
604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)
E-mail: *branik@evangnet.cz*

Číslo účtu: 135027438/2010
Variabilní symboly:
0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,
111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,
333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,
555 nepálská studentka, 700 podpora Ukrajiny,
777 mimořádná sbírka,
888 stavební fond kostela,
999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

Pravidelný sborový program
na 2. straně časopisu

web: https://branik.evangnet.cz

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník
XXXII. ročník, číslo 11/listopad 2026
Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.
Sazba: Miloš F. Pechar, *kesolim@seznam.cz*.
Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.
Archiv časopisu: https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana.
Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.
Příspěvky posílejte e-mailem: *branicka-brana@evangnet.cz*.
Autorům děkujeme za články i fotografie.

dorostová výprava Čtyřlístek ve službách krále
(viz rozhovor na straně 5)